

Л. В. Прибега

Костирко Петро Федорович

КОСТИРКО Петро Федорович (02(14). 02. 1897, с. Лави, нині Сосниц. р-ну Черніг. обл. – 13. 02. 1982, Київ) – архітектор. Закін. Київський художній інститут (1930; викл. [П. Альошин](#), [О. Вербицький](#), [В. Кричевський](#)), де 1936–76 й працював: 1944–47 – декан архіт. ф-ту, 1953–60 – завідувач кафедри архіт. проектування та 1953–66 – керівник навч.-твор. майстерні. Залишившись в окупованому Києві, 1941–43 виконував обов'язки уповноваженого по худож. інституту та запобіг розкраданню його фондів. 1930–36 – у київ. проект. організація транспорту; водночас 1930–48 з перервою – у Київ. інж.-буд. інституті: 1937–38 – завідувач кафедри архітектури, 1935–41 – в. о. доцент, 1944–48 – старший викладач кафедри архіт. проектування. Співпрацював із [В. Кричевським](#). Серед реаліз. проектів – водна станція залізничників (1930–31), 1-а ТЕЦ (1931–36), житл. будинок письменників «Роліт» (1931–34) у Києві, електростанції залізнич. ст. Валуйки (Белгород. обл., РФ; 1933–34) та комбінату в с. Благодатне (нині смт Волновас. р-ну Донец. обл.; 1935), музей-заповідник «Могила Т. Шевченка» в м. Канів (нині Черкас. обл.; 1936–38), відбудова та реконструкція Полтав. істор.-краєзнав. музею (1960), архіт. частини надгроб. пам'ятників О. Вербицькому (1960) та Ю. Яновському (1961; обидва – зі скульптором І. Макогоном), пам'ятник П. Запорожцю в м. Біла Церква Київ. обл. (1971, скульптор І. Кавалерідзе).

Бібліографічний опис:

Костирко Петро Федорович / Л. В. Прибега // *Енциклопедія Сучасної України*
[Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН

України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5369>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).